

مرجع عالی قدر حضرت آیت الله سید محمد سعید حکیم (مدظله) بر الگوگیری درست از معصومین (علیهم السلام) در داخل نکردن مسائل دور از شأن فاجعه کربلا در نهضت سید الشهداء (علیه السلام) تأکید کردند.

مرجع عالی قدر حضرت آیت الله سید محمد سعید حکیم (مدظله) در دیدار با ادیبان عرصه حماسه کربلا و صاحبان منابر و عزاداران دسته های حسینی بر الگوگیری درست از معصومین (علیهم السلام) در داخل نکردن مسائل دور از شأن فاجعه کربلا در نهضت سید الشهداء (علیه السلام) تأکید کردند.

حضرت آیت الله سید محمد سعید حکیم (مدظله) در دیدار با صدها نفر از مداحان، شاعران، ادیبان و عزاداران دسته های حسینی در شهر نجف اشرف، بر ضرورت الگوگیری از حضرات معصومین (سلام الله علیهم اجمعین) در یادآوری نهضت حضرت سید الشهداء امام حسین (علیه السلام) و عدم دخالت دادن امور دیگر در آن به شکل کامل طی ایام عزاداری ماه محرم الحرام تأکید کردند.

ایشان همچنین حاضرین را به عدم از بین بردن فرصت مهیا شده در ایام عزاداری عاشورا بوسیله پرداختن به امور دور از شأن قیام امام حسین (علیه السلام) سفارش کردند. ایشان با اشاره به این عزاداری ها به عنوان وسیله شناخت شیعیان در جهان، و برکات برگزاری این مجالس عزاداری، خاطر نشان کردند به برکت این مجالس که اهل بیت آن را استوار و محکم کردند، خداوند بلاهای حتمی که از هر جهت ما را فرا گرفته بود از ما دور کرد. به همین خاطر این ایام عزاداری نعمتی از سوی خدا برای ما و

بهارى براى شيعه است و نبايد اين فرصت مبارک را که تمام انبياء و رسولان و امامان (سلام الله عليهم) يکى پس از ديگرى تا حضرت حجت بن الحسن (عج) در آن به عزادارى و گريه مشغول شدند از دست بدهيم همان طور که حضرت مهدى (عج) خطاب به جد شهيدش مى فرمايد: «لاندینک صباحا و مساء و لایکین علیک بدل الدموع دما...» (هر صبح و شام قطعا بر تو خواهم گریست و جای اشک، بر تو خون گریه خواهم کرد!) مرجع عالی قدر حضرت آیت الله سید محمد سعید حکیم (مدظله) در پایان سخنان خود پس از دعای توفیق و استواری در راه حق برای حاضران، تمام مومنین را به اقامه مراسم عزاداری برای حضرت سید الشهداء امام حسین (علیه السلام) سفارش و تأکید کردند: «شاعران و وظیفه دارند در رثای امام حسین (علیه السلام) و عظمت مصیبت های سرشار از ظلم و قتل و شکنجه که به ایشان و اهل بیت و یاران شان (علیهم السلام) روا داشته شد، گریه و زاری کنند چنان که رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) پدر و مادرم به فدایش باد) برای حضرت سید الشهداء گریه و زاری کردند. پس از ایشان نیز اهل بیت (علیهم السلام)، که هم تراز قرآن هستند و مثل آنان مثل کشتی نوح است که هر کس سوار آن شد نجات یافت و هر کس از آن دوری کرد، غرق و نابود شد، نیز چنین کردند. آنان همواره بر گریه بر سرور آزادگان جهان و برپایی مجالس عزاداری و اقامه ماتم برای حضرت امام حسین (علیه السلام)، و نه بر اموری که جای آن در مکان هایی غیر از مجالس عزاداری عاشورا است، تأکید داشتند.»